

Sygn. akt III KO 24/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie z wniosku **A.K.**

skazanego z art. 280 § 1 i in. k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 12 kwietnia 2018 r.

na posiedzeniu w przedmiocie wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w L. z dnia 24 stycznia 2018 r., II AKz [...]18,

zmieniającego postanowienie Sądu Okręgowego w R. z dnia 7 grudnia 2017 r., II K [...]17,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2017 r., II K [...]17, Sąd Okręgowy w R. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Po rozpoznaniu zażalenia skazanego Sąd Apelacyjny w L. postanowieniem z dnia 24 stycznia 2018 r., II AKz [...]18, zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że w części dyspozytywnej po słowie postanawia dopisać słowo „umorzyć”, w pozostałym zakresie utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy.

Własnoręcznym pismem datowanym na 12 lutego 2018 r. skazany wniósł o wznowienie postępowania umorzonego powyższymi postanowieniami. Jako podstawę wznowienia wskazał szereg przepisów, w tym art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k.,

art. 540 § 3 k.p.k., art. 542 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k. i w zw. z art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, art. 2 TUE, art. 6 TUE, art. 19 TUE, art. 1 TUE oraz art. 20 Traktatu o funkcjonowaniu UE. Nadto skazany wniósł o ustanowienie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania, gdyż jego obecna sytuacja materialna i finansowa nie pozwala na realizację jakichkolwiek kosztów.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanego do usunięcia jego braków formalnych i bez próby ich usunięcia poprzez wyznaczenie obrońcy z urzędu. Wymieniony na wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochozącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochozącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia,

ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, Nr 1, poz. 5).

W niniejszej sprawie autor wniosku wskazując na podstawy prawne wniosku powołuje się na przepis art. 540 § 3 k.p.k., który umożliwia wznowienie postępowania w sytuacji istnienia rozstrzygnięcia organu międzynarodowego działającego na mocy umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską. Wnioskodawca pomija jednak zupełnie, że warunkiem zastosowania przepisu art. 540 § 3 k.p.k. jest istnienie rozstrzygnięcia wydanego w sprawie skazanego, lub rozstrzygnięcia odnoszącego się do innej osoby, lecz stwierdzającego tożsame w układzie okoliczności faktyczno – prawne naruszenia przepisów prawa międzynarodowego. Nie czyni natomiast zadość temu wymogowi powoływanie się przez wnioskodawcę na naruszenie przepisów Traktatu o Unii Europejskiej, Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, czy powoływanie się na orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości bez wskazania, że spełniają one wymóg określony w przepisie art. 540 § 3 k.p.k.

Nie dostrzegając także, aby zachodziły inne okoliczności, które mogłyby zadecydować o uwzględnieniu wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy uznał, że jest on bezzasadny w stopniu oczywistym i w trybie art. 545 § 3 k.p.k. odmówił jego przyjęcia.

a.ł.